

1. čtení: Ezechiel 16,1-30

kázání: Iz 43,1-7 Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákože, tvůrce tvůj, Izraeli: "Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh, Svatý Izraele, tvůj spasitel. Jako výkupné jsem dal za tebe Egypt, Kúš a Sebu dal jsem místo tebe. Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnohé lidi a národy za tvůj život. Neboj se, já budu s tebou. Tvé potomstvo přivedu od východu, shromáždím tě od západu. Severu poručím: »Vydej!« a jihu: »Nezadržuj!« Přived' mé syny zdaleka a mé dcery od končin země, každého, kdo se nazývá mým jménem a koho jsem stvořil ke své slávě, koho jsem vytvořil a učinil."

Bratři a sestry,

co si z Bible nejradši čtete? Co je pro vás to nejzákladnější z Bible, co vás provází životem, vírou? Bible je hrozně dlouhá. A je tam toho tolik. To skoro nejde si celé zapamatovat. No, nám skoro nejde si to ani všechno přečíst, i když se k Bibli hlásíme už nějaký pátek. A tak je něco, co se nám jaksí vyloupne. Co se stane takovým tím nejzákladnějším. Kánonem v kánonu. Bibli v Bibli. Třeba: Hospodin je můj pastýř, ... Nebo právě ta přečtená slova z proroka Izajáše. Ano, nechci tato slova nikdy zapomenout. Jsou krásná. A jako vyznání Boha vůči nám? Není možno si představit víc. Vždyť nám tady všemohoucí Bůh vyznává lásku. Zkuste na chvíli zapomenout, že čtete "Bibli". Tu velikou závažnou a svatou knihu. A podívejte se na to vyznání, poslyšte ho jen jako vyznání: "Protože jsi v očích mých tak drahý, drahá, tak vzácný, vzácná, protože jsem si tě zamiloval ..." Nevím jak vy ale ve mně se něco hýbe, něco taje. To si najednou vzpomínám, jak jsem se já zamiloval nebo jak se někdo zamiloval do mě. Opravdu a cele zamiloval. Ne chvilkově, ne pro moje krásné oči. Ale doopravdy. I s vědomím toho, že jsem člověk a mám teda hodně daleko k dokonalosti.

Jsou to slova, která pohladí po duši, zahřejí u srdíčka. Dodají člověku najednou takový klid, takový pokoj. Asi ano. Jen nevím, jestli je to dobře. Ano, přiznávám, mám s těmito krásnými slovy, s tímto vyznáním problém. Vlastně dva. Jeden malý problém a jeden velký.

Ach jo, proč ten farář musí všechno problematizovat? O všem mudrovat a kazit a ničit to krásné, v čem je najednou člověku tak hezky? Protože, bratři a sestry, my jsme ten problém. Ne to vyznání.

Tak tedy problém první. Ten malý.

Jo, je to hezké, krásné. Jenom, nešlo by z toho něco vynechat? Vystříhnout. Nic důležitého, jenom takovou blbost, která to tam trošku kazí. Která kazí tu romantickou pohodu, kterou si chce člověk užívat při čtení tak krásných slov. No, to o tom výkupném. "Jako výkupné jsem dal za tebe Egypt, Kúš a Sebu dal jsem místo tebe." a taky: "dám za tebe mnohé lidi a národy za tvůj život." Nešlo by to pane faráři přečíst ještě jednou a bez tohohle? To nás tam ruší. No šlo, ale už to nebude Boží vyznání. Bude to moje vyznání ke mně samotnému. Už to nebude Boží slovo ale moje. Tak proč tam musí být to o tom výkupném? Co? Proč za to hezké musí platit někdo jiný. Chudáci Egypt, Kúš a Seba? Ať už je to kdo chce. Egypt známe. Co je to Kúš a Seba? Súdán a Etiopie. Chudáci Egyptané, Súdánští a Etiopané. Ale ne. Tak to není. Nezapomeňte, že čteme vyznání lásky, ne geopolitický program. Egypt, Kúš a Seba nemají s těmi dnešními zeměmi a obyvatelstvem nic společného. V tom vyznání to mají být symboly. Symboly toho největšího a nejkrásnějšího a nejbohatšího, co na zemi bylo. Velkolepé bohaté a rozvinuté říše. A Bůh tím říká Izraeli, malé, chudé, bezvýznamné zemičce, náruďku:

"Izraeli, já Bůh Tě miluji. A proto kam se na Tebe hrabe Egypt se vši svou krásou a poklady. A Kúš a Seba? Pro mě jejich bohatství a velkolepost a obrovitost neznamenaají nic. Já miluji Tebe. Mohl jsem si vybrat a vybral jsem si Tebe a Tebe chci milovat. Ne proto, jaká jsi (Bůh často mluví o Izraeli jako o ženě, nevěstě) ale proto, že Tě miluji. "Ne kvůli Tobě, ale kvůli Sobě," říká Bůh. Tady nejde o vyvyšování rasy nebo národnosti. Vůbec ne. Izrael neměl být genetický projekt ale projekt víry. Izraelec, to měl být ten, který důvěřuje Pánu Bohu. Ten, který na Boží lásku odpoví důvěrou a životem. A klidně mohl být z egypta nebo Etiopie.

No dobře, tak to tam necháme. Ale to byl ten menší problém těch krásných slov, co hledí po duši.

Problém druhý. Ten velký.

Bratři a sestry, jsou ta slova určena nám? Můžeme si je přivlastnit? Můžeme je číst jako Boží vyznání nám, mně, tady v Soběslavi v jižních Čechách? Říkáš to Bože mně? Nebo to je určeno Izraelskému lidu? Vždyť je to

napsáno v oslovení: Jákob, Izrael. Tak se nejmenoval ani jeden z mých prapradědečků. Můžu si to číst a být pohlazen po duši i já? I když su Čech? Moravák? Ano?

V tomhle problém není. Nejde o pradědečky nebo praprababičky. Nejde o to hledat ve svých kořenech, jestli se tam náhodou nenajde nějaký Žid. Někáký ten Jákob nebo Izrael. Bůh není rasista ani nacionalista. To opravdu ne. Problém je jinde.

(dál už jen náčrt)

Kdy to Bůh říká? Proč? ne platná pravda k ničemu...ale vždycky poslání...jdi, jednej, neboj se a konej, snaž se...a v tom se neboj...

Takže kdo komu kdy a proč? Bůh, Izraelcům, po návratu z Babylonu, aby to nevzdali
Bůh hledí po srdíčku...ale tam, kde je to srdce bolavé, rozdrásané, nemocné

Víra není opium...nejde o to být v pohodě, za každou cenu, smysl Kristova učení a života (to je to samé) není, abychom za všech okolností byli v nirváně...smysl je láska...a prakticky: hledejte především jeho království a spravedlnost!!! ne buď si ve svém srdíčku s Bohem, schovanej a v klidu...s jistotou spasení, že Tobě se nemůže nic stát...ne, ale hledej jeho spravedlnost (u Matouše milosrdenství)

Takže bacha na tato krásná slova...můžou se ti stát léčkou...jsou krásná a silná...a to vždycky znamená velké zneužití, velký průšvih...i dobrá slova můžou páchat zlo...slova, informace tě nezachrání...Ježíš za mě zemřel se může odříkávat i ve jménu zla

Takže...je to pravda? Ano, dal svého syna...a ne symbolicky...reálně...nedal ani ten egypt ale sebe.
Bůh je vždycky ještě milosrdnější...abys dělal dobro